

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
1. April 1921 til 31. Marts 1922.

Mødet hævet Kl. 10³⁰.

32te Møde.

Fredag den 12. November Kl. 12.

Formanden: Ved Folketingsmand Pitzner er modtaget et Andragende fra Formanden for Lystkutterforeningen om, at midlertidig Lov af 4. Oktober 1919 om Særafgift til Staten af Lystfartøjer og Tolden paa disse, hvis Gyldighed ophører den 31. Marts 1921, ikke maa blive fornyet.

Ved Folketingsmand Holstein er modtaget et Andragende fra afskediget Kaptajn af Reserven Frederik Brøchner af Aarhus om Erstatning for Tab, forarsaget ved hans Indkaldelse til Sikringsstyrken i 1914.

Begge disse Andragender, hvoraf der af det første vil blive omdelt trykte Eksemplarer, vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.

Forhandlingen genoptoges.

L. Rasmussen: Ved den Finanslovforhandling, som vi nu forhaabentlig snart faar tilendebragt, og som har strakt sig over saa mange Dage og lange Møder, har vi faaet oprukket Linierne for den Politik, som vi kan vente ført i det kommende Aar — maaske i de 4 kommende Aar. Jeg synes nu ikke just, det ser saa overmaade lysteligt ud, hvad vi har at vente af det Ministerium, der udgik af Valget den 26. April. Vi fik i Forgaars tilkende-

givet af Statsministeren, at Venstreministeriet vilde fremsætte Lovforslag, der var prægede af Venstres Aand, af Venstres Tanker og Ideer, og at det vilde være Venstres Tanker, der blev de raadende, hvor der var Uoverensstemmelse imellem det konservative Folkeparti og Venstre. Dette ser yderst tiltalende ud, navnlig fordi det konservative Folkeparti, vi i Dag ser her i Salen, er af en væsentlig anden Støbning end det konservative Folkeparti, vi har kendt tidligere. De Mennesker, der tidligere prægede Folkepartiet, er skubbete ud, og vi har faaet ind nogle politiske Hedsporer, der ved deres Udtalelser her har vist, at de vil ind paa Veje, maaske endnu mere vilde end dem, det gamle Højre fulgte. Jeg forstaar i det hele ikke, hvorfor man har haft saa travlt med at bytte Navn indenfor det konservative Folkeparti, nu kunde man i Grunden lige saa gerne have beholdt det gamle Navn Højre, ja, man kunde, snarere kalde det det radikale Højre, fordi de Veje, man søger at slaa ind paa, er saa langt ude i Retning af Desperation, at man kan vente, at selv de mest vilde Planer vil finde Tilslutning hos dette Parti. Naar Statsministeren nu forsikrer, at den Politik, Venstre vil føre, skal være Venstrepolitik og intet andet, maa jeg sige, at det jo er den gamle Historie, som vi før har hørt fra de ledende i Regeringen. Men vi ved dog lige fuldt, at der bliver ikke gennemført en eneste Smule, uden at det har faaet det konservative Folkepartis Sanktion. Vi har allerede set det; jeg kan som Eksempel nævne Brændselsloven; der er ingen Tvivl om, at den højtærede Indenrigsminister nu som tidligere er af den Opfattelse, at Rigsdagen bør have Indflydelse paa dette Forhold; det skal ikke ordnes gennem ministerielt Enevælde. Men det konservative Folkeparti vilde ikke have det saaledes, og derfor var man nødt til, efter at man havde indbudt de andre Partier til Forhandling, at sige: Vi modtager ingen Ændringer! Jeg tror, den højtærede Kirkeminister kan huske fra fordums Dage, da Statsministeren sammen med Højre, det konservative Folkepartis Forfædre, dannede Flertal, hvorledes vi da ogsaa fik Lovforslag frem, hvorom der blev sagt: Der kan ikke modtages Ændringer! Den ærede Minister, der kender Venstres Irrgange, ved jo, hvordan det gik, han sagde det den Gang: I har udenfor Tinget, paa Bagtrapperne, truffet Forhaandsaftaler med Højre om, hvorledes det skal være.